

převodu nemovitosti pro stavbu této budovy osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti podle § 52 zák. č. 32/1929 a bylo stížnost tvrdící opak zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 11.672.

O b e c n í d á v k y. — Ř í z e n í s p r á v n í: I. O odvolání poplatníka do usnesení obecního zastupitelstva, aby bylo zavedeno vybírání vodného a byla stanovena pravidla výběrčí, rozhodují v postupu instančním okresní a zemský výbor (nikoliv úřad). — II. O odvolání poplatníka do předpisu vodného obecním zastupitelstvem rozhoduje okresní úřad s platností konečnou.

(Nález ze dne 15. ledna 1935 č. 10.153/35.)

P r e j u d i k a t u r a: ad I.: Boh. A 9645/32, 10.599/33.

V ě c: Antonín N. ve L. (adv. Dr. Oto Metall z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o vodné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: I. Obecní zastupitelstvo ve L. usneslo se ve schůzi dne 7. června 1929 k návrhu obecní rady a po slyšení obecní finanční komise zavést k úhradě nákladů, spojených se stavbou veřejného vodovodu, všeobecné a zvláštní vodné a stanovit zároveň jeho výši a výběrčí pravidla. V téže schůzi zamítlo zastupitelstvo připomínky Ant. N., kterými se tento dožadoval vyloučení domovních čísel... z poplatkové povinnosti z důvodu, že má vlastní vodovod.

Odvolání Ant. N., z usnesení toho podané, zamítl okr. úřad v Broumově rozhodnutím z 20. února 1931, další odvolání pak. zem. úřad v Praze rozhodnutím z 27. dubna 1932 z důvodů věcných.

II. Ve schůzi dne 14. června 1930 usneslo se obecní zastupitelstvo ve L. vybírat vodné do doby, než bude schváleno usnesení o jeho zavedení a o výběrčích pravidlech nadřizenými úřady, zálohou a za tím účelem vyzvatí jednak vyhláškou, jednak oběžníkem každého, kdo vodnému podle usnesení obecního zastupitelstva ze 7. června 1929 podléhá, aby vodné naň vypadající ze $\frac{3}{4}$ zaplatil.

K odvolání, jež z tohoto usnesení podali Ant. N. a spol. a v němž žádali, aby domovní čísla... byla vyjmuta z dávkové povinnosti, okr. úřad v Broumově dalším rozhodnutím z 20. února 1931 vyslovil, že před schválením usnesení zastupitelstva o zavedení vodného a stanovení výběrčích pravidel nelze poplatek předpisovati, pokud pak se odvolatelé domáhají vyloučení domovních čísel... z povinnosti poplatkové, jde o námitku shodnou s odvoláním do usnesení zastupitelstva ze 7. června 1929 a rozhoduje se o ní výměrem z téhož dne. Rozhodnutí opatřeno poučením, že se lze z něho odvolati k úřadu zemskému.

Další odvolání, namítající, že okr. úřad nevyřídil obsah odvolání k němu podaného a že nebyl oprávněn ve věci vyloučení usedlosti z po-

platkové povinnosti odkázati na rozhodnutí, vydané o jiném odvolání, zamítl zem. úřad v Praze rozhodnutím z 18. května 1932 z důvodů v odpor vzatého rozhodnutí.

O stížnostech Antonína N. do obou rozhodnutí zem. úřadu bylo uváženo:

Ad I. Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 7. června 1929 bylo v obci L. zavedeno vybírání vodného a stanovena výběrčí pravidla. Št-l bral v odpor obsah těchto pravidel tvrdě, že podle zák. povinnost platiti vodné nemůže stihati toho, kdo má vlastní vodovod. Předmětem rozhodování odvolacích úřadů a tedy i žal. úřadu byla otázka zákonnosti ustanovení výběrčích pravidel. Výběrčí pravidla tvoří integrující součást usnesení obecního zastupitelstva o zavedení poplatku ve smyslu § 28 obecní novely. Platí proto o nich vše, co o usnesení o zavedení poplatku samém, tedy i zákonem předepsaný instanční postup. Nss vyslovil a podrobně odůvodnil již v nál. Boh. A 10.599/33, že usnesení ve smyslu § 24 obec. fin. novely, tedy i usnesení o poplatcích podle § 28 téhož zák., jsou rozpočtovými usneseními v širším slova smyslu a že proto pro ně platí též instanční postup jako pro rozpočtové usnesení v užším slova smyslu (§ 6), t. j. i za účinnosti zák. č. 125/1927 Sb. okresní výbor a zem. výbor (srov. Boh. A 9645/32 a 9959/32). Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě.

Zem. úřad nebyl tedy vůbec příslušným vydati rozhodnutí o odvolání st-lovu. Když žal. úřad tak přes to učinil, dopustil se podstatné vady řízení a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss, aniž se mohl nss zabývati námitkami stížnosti, brojícími ve věci proti tomuto rozhodnutí.

Ad II. Usnesení obecního zastupitelstva ze 14. července 1930, že každý, kdo podle usnesených, dosud však neschválených výběrčích pravidel podléhá vodnému, jest povinen zaplatiti zálohu $\frac{3}{4}$ z roční částky naň připadající, byvši oběžníkem jednotlivým subjektům tohoto poplatku spolu s udáním sazeb doručeno, neznamenalo zavedení vodného podle určitých sazeb, tedy pouhou všeobecnou normu, nýbrž již — byť ciferně neúplné — konkrétní vymezení poplatné povinnosti, třeba jen provisorní. Za této právní povahy usnesení jakožto platebního rozkazu, byl ovšem podle ustanovení § 44 zák. č. 329/1921 Sb. a § 99 zák. č. 125/1927 Sb. povolán k rozhodování o podaném odvolání okresní úřad. Tento úřad však podle cit. § 44 odst. 2 rozhoduje s platností konečnou.

Rozhodl-li o zákonnosti nař. usnesení obecního zastupitelstva okr. úřad v Broumově v rámci petitu odvolání — byť z části i s hledisek jiných než stranou uplatňovaných námitek (§ 81 odst. 2 vl. nař. č. 8/1928 Sb.) — šlo stále o instanční rozhodování a bylo proto jeho rozhodnutí konečné. Zem. úřad nebyl podle zákona povolán ve věci rozhodovati a mohl toliko rozhodnutí okr. úřadu, pokud obsahovalo poučení, že se lze z něho odvolati k úřadu zemskému, zrušiti pro nezákonnost. Ježto toho zem. úřad neučinil a rozhodl o odvolání věcně, dopustil se i zde podstatné vady řízení, pro niž bylo jeho rozhodnutí podle § 6 zák. o ss zrušiti, aniž bylo možno zabývati se obsahem stížnosti.